

een Snekastningsdag aarlig, naar de ikke kunne ansættes højere efter Assurancejum, Bedrift og Folkehold. — Handlende, Haandværkere og andre, der ikke have Jord, mener Udvalget, bør med Hensyn til Snekastningsforpligtelse stilles lige med jordløse Husmænd og Snderster.

Til § 11.

Da Snekastningen gaar over til at blive et kommunalt Anliggende, findes det bedst stemmende med denne Ordning at lade Sogneraadene under Stadfæstelse af Amtet udnævne Snekogderne. Endelig foreslaar man, da Snekogebestillingen er et mere byrdefuldt Hverv end andre kommunale Bestillinger, og da det særlig vilde falde haardt paa mindre Bemidlede, naar de uden Vederlag skulde udføre dette Hverv, at Snekogedarbejdet regnes lige med andet Snekastningsarbejde, og at Snekogderne for de Dage, de maa fungere som saadanne ud over de dem regulativmæssig paalagte Snekastningsdage, erholde Betaling. Og endelig findes det hensigtsmæssigt, at Sogneraadene faa Ret til at bemyndige Snekogderne til, mod at det regnes som ydet Snekastningsarbejde, at paalægge Snekastningspligtige at besørge Tilsigelser til Snekastning.

Til § 13.

Minimumsbøden for Udeblivelse eller for at sende en uarbejdsdygtig Person menes ikke at burde være over 1 Kr., da Vedkommende desuden maa erstatte Kommunen Udgifterne til Tilvejebringelse af lejet Mandskab.

Til § 17.

Udvalget finder det upraktisk i Loven at fastsætte Regler for Snekastningens Udførelse. Forholdene ere i den Henseende saa forskellige i de forskellige Egne af Landet, saa de Bestemmelser, der kunne være heldige det ene Sted, kunne være uheldige det andet. Man finder det rigtigere at overlade Amtsraadene efter Forhandling med Sogneraadene at fastsætte det nærmere herom.

Til § 18.

Da det mange Steder kan vides paa Forhaand, hvor Sneen vil samle sig, foreslaar man Amtsraadene bemyndigede til, hvor Forholdene gøre saadant ønskeligt, at paabyde midlertidige Veje udlagte allerede i November Maaned. Og finder man, at de Udgifter, der foranlediges ved midlertidige Veje langs Landvejene, bør udredes af Amtsrepartitionsfonden. I Mangel af mindelig Overenskomst foreslaas Erstatningen til Lodsjeerne fastsat af de ifølge Lov om Mark- og Vejfred af 25de Marts 1872, § 13, udnævnte Burderingsmænd. Endelig finder man, at de i Anledning af Postens Fremførelse m. m. foranledigede særlige Udgifter bør udredes af Postvæsenet, da Lov af 30te Decbr. 1858, § 1, udviser, at disse Udgifter under visse Forudsætninger hidtil ere blevne udredede paa denne Maade.

Til § 20.

Udvalget anser det for heldigst at fastsaa i Loven, at Politimestrene ved Tilsynet med Snekastningens Udførelse kunne benytte sig af Snekogdernes Medhjælp, for at det kan staa klart, at Snekogderne ikke ved denne Lov fritages for den dem i saa Henseende nu paahvilende Forpligtelse.

§ Henshold til ovenstaaende stilles følgende

Ændringsforslag.

Af Udvalget:

Til § 1.

1) Begyndelsen af 2det Stykke „Fritagelse for denne Forpligtelse kan“ affattes saaledes: „Efter Forslag fra Kommunebestyrelsen kan Fritagelse for denne Forpligtelse“.

2) § 2det Stykke, 3dje Linie, udgaar Tallet „1“ og indstyhdes i Stedet: „høist 3“.

3) 3dje Stykke udgaar, og i Stedet indstyhdes følgende:

„De Sognekommuner, der ved ene at overtage Snekastningen paa Landevejsstræk-